

Ceața

Liuba Sârbu

Zori de ziuă ,dimineăța.
Cade ceața peste sat,
Aburindu-i geana,fața,
Prefăcându-l în regat.

Pare tristă ,neguroasă,
Din cer se coboar-a gale,
Mlajă tandră,lin se lasă,
Peste glie ,peste vale.

Se-npleteste printre case,
Peste dealuri,prin păduri,
Un fior viu de mătase
Izvorând din nouri șuri.

Parcă-i ziua, parcă-i noapte,
Totu-n jur-i atât de sobru ,
Nu se-aud ale ei șoapte ,
Dar învăluie tot codru.

Cuprinzând vag tot întinsul,
Dintr-o zare pân în alta.
Numai soarele aprinsul,
Poate să-i închidă poartă.

© Versuri Liuba Sârbu 2014.02.23